

KonstenKonstenKonstenKonste

- Nättidskrift om samtidskonst -

▼ Hem ▼ Aktuellt ▼ Arkiv ▼ Länkar ▼ Kontakt ▼ Prenumerera ▼ Sök

Liljevalchs konsthall, Stockholm: Vårsalongen (20/1-12/3)

Vårsalongen på Liljevalchs har genom decennierna företagit en slingrande och inte helt välplanerad resa. Från att ha startat som ett "måste" för alla konstnärer med ambitionen att etablera sig på konstscenen degenererade utställningen med tiden till en angelägenhet enbart för de glada amatörerna, vilket i sin tur betydde att de professionellt verksamma konstnärerna valde bort Vårsalongen. Under sin tid som konsthallschef har emellertid Bo Nilsson försökt få Vårsalongen att återerövra något av den ställning den tidigare hade.

Det har inneburit att framför allt de yngre konstnärerna (med ganska färska examina från landets högre konstutbildningar) upptäckt att Vårsalongen är en ganska bra plattform för publikkontakt. Nackdelen – och den var tydlig för ett par år sedan – var att Vårsalongen riskerade att bli en pendang till konsthögskolornas elevgallerier.

Det har inneburit att framför allt de yngre konstnärerna (med ganska färska examina från landets högre konstutbildningar) upptäckt att Vårsalongen är en ganska bra plattform för publikkontakt. Nackdelen – och den var tydlig för ett par år sedan – var att Vårsalongen riskerade att bli en pendang till konsthögskolornas elevgallerier.

Förra året tog Vårsalongen timeout, och ersattes av "Formbart", en bred utställning av svensk samtida design. I år är man dock tillbaka, men med ett något annorlunda koncept. För första gången har urvalet gjorts av en internationellt erfaren jury (bestående av Laura Cottingham, Erik Steffensen, Tirdad Zolghadr), som fått ta ställning till verk av konstnärer nästan 1200 konstnärer som allesamman bedömts utifrån anonymiserade ansökningar. Det är i sig ett smått genialiskt drag, eftersom det alltid har varit svårt för svenska jurymedlemmar med någotsånär koll på konstvärlden att helt kunna frigöra sig från vetskapen om vem som gjort vad, hur anonym respektive konstnärs framtoning än kan vara. Om det även finns några uppenbara nackdelar med detta system är förstas en intressant fråga att diskutera. Och ser man till årets Vårsalong kanske en av dem framtonar, nämligen att urvalet i stället kommer att avvika i en motsatt riktning mot att favorisera ett konstnärligt uttryck som befinner sig i närheten av vad man kan ta del av på de stora internationella biennalutställningarna.

Detta uttryck uppvisar ofta en hög grad av professionalism, men till priset av en alltför stor försiktighet att exponera en för stor personlig originalitet. Dilemmat kan skönjas hos lite för många av utställarna vid årets Vårsalong för att det skall kännas riktigt bekvämt. Parfrasen blir under dessa omständigheter ett säkrare vägval än att ta ut svängarna och slänga kompromissdjävulen över bord. Och vi kan utan svårighet läsa av världskonstens stora namn bakom många av verken på Vårsalongen, från Meret Oppenheim och Alan McCollum till On Kawara och Maria Friberg. Man kan också fundera något över progressionen i utställningen. Att låta gruppen Konstrea ta hand om hela entréhallen är i teorin ett utmärkt grepp (och Konstrea har hittills varit en av Vårsalongens stora publika framgångar), men när alla konstverken efter ett par dagar sålts framstår de tomma visningskonstruktionerna som en rejäl antiklimax. Det hade nog inte varit en dum idé att hålla konstrea på en annan plats i konsthallen.

Den andra deltagande konstnärgruppen, ak28, har emellertid hamnat på exakt rätt ställe. Deras "ockupation" av ett av de större utställningsrummen gör att konsthallen tycks

"andas" genom ett lufthål på byggnadens baksida. ak28 är ett av de många nya, konstnärsdrivna gallerier som under de senaste åren berikat Stockholms konstliv. I samband med den kommande konstmässan "Market" arrangerar ett antal av deras kolleger en alternativmässa i Konstnärshusets lokaler, en bekräftelse på att konstnärsdriven verksamhet numera är en professionell aktivitet. Frågan är bara om detta vällovliga intresse för de konstnärsdrivna galleriernas göranden och låtanden kommer att vara beständigt, eller en dagslända. Signalerna från konstvärldens maktcentra är inte entydiga.

Sammanfattningsvis kan man (inte helt oväntat) konstatera, att de konstnärer som klarar sig bäst är de som effektivast lyckats bryta mot de konventionella (man frestat att säga internationella) föreställningarna om hur samtida konst skall se ut. Ulla Anderssons stora broderi "Dagdrömmar" gör en Öyvind Fahlström-inspirerad, halvt hallucinatorisk panorering över våra vanligaste ordspråk åtföljd av en veritabel armé bestående (företrädesvis) kvinnor i alla livets skiftningar. Hennes namne Daniel Andersson gör en minst lika upplyftande tolkning av konstnärens vardagsöden i videon "Kroppsmålning". Dessa verk tänjer på ordentligt på samtidskonstens betydelsesystem, inte minst genom att våga släppa in lite hämningslöshet, värme och humor på en annars tämligen känsloneutral konstscen.

Allra effektivast har de konstnärer varit som tagit rummet i anspråk med ambitionen att locka in utställningsbesökaren i en värld som följer sina helt egna och annorlunda lagar. Fredrik Helanders installation "Berättelsen som sjörövaren" utgår från självbiografiska källor, men konstnären gör sitt bästa för att låta den goda berättelsen utveckla ett helt nystan av associationer i vårt medvetande. Helanders verk håller sig dock inom en traditionell berättartekniks logiska ramverk. Detta gäller definitivt inte Fritz Quasthoffs oregerliga installation bestående av ett antal mystiska hybridobjekt. Deras funktion är lika oklar som utförandet är defekt. Quasthoff demonterar och rekonstruerar ett urval föremål hämtade ur vår närmaste vardag. Resultatet blir emellertid ett slags materiella hypoteser, ungefär som om en forskare om 2000 år skulle försöka rekonstruera en stereoanläggning eller en kokplatta med utgångspunkt i en samling disparata beståndsdelar. Här upphör konsten att alls vilja vara konst, och förvandlas till en kraftfull utsaga om vår grundläggande förmåga – eller oförmåga – att uppfatta och tolka världen.

Adress: Djurgårdsvägen 60

Bilder (upifrån och ned): Konstrea, Fredrik Helander

>>Överst på sidan

2006-01-30 Anders Olofsson (text), Liljevalchs (foto)

Här kan du berätta vad du tycker om artikeln! Observera att dina synpunkter går till redaktören, och inte publiceras med automatik.

Sänd!

Innehållet på dessa sidor är skyddat enligt lagen om upphovsrätt. Copyright (om ej annat anges): Konsten samt respektive författare. Visningen optimerad för IE/Netscape 4.x, samt upplösningen 1024x768 bildpunkter.